

מסורת הש"ס

(א) [תוספתא תענית פ"ח]
תענית ו. ע"ס, (ב) [תוספתא
שם תענית שם ע"ס],
(ג) ס"ח שני, (ד) [תוספתא
מגילה פ"ח],

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה ואמר ר' יירא לנודד להטודר אסור עד זמן כל"ל ומיבזת בין עד הגשמים בין עד האמריין (ז) ד"ה ואמריין יכו' לאפי' רשב"ג דמיקל הכא:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות

מיתבי איהו זמנה
למור
ברעה. בראשונה
במרחש
מיתבינו מ' חלה פירוש
המורה 'בס"ג' רבי יהודה
למור מ' א' א' א' א' א'
מיתבינו מ' חלה פירוש
המורה 'בס"ג' רבי יהודה
למור מ' א' א' א' א' א'
מיתבינו מ' חלה פירוש
המורה 'בס"ג' רבי יהודה
למור מ' א' א' א' א' א'

להלן צעדי הרשות שהות

רעז"י

ליו. הוי רביעה אחרונה:
ג. לגזור תענית אם לא
(צין עד הגשם צין עד
זמנע צין שאמר עד הגשם

מיתבי⁶ איזוהי זמנה
כינוית בשבעה אפ
דברי רבי מאיר רבי
ובשבעה עשר ובעש
אומר * בשבעה עי
ובחודש כסליו וכן
היחידים מתענין עד ע
עלה בשלמא רבי
שלישית להתענות א
רבי זירא לנודר ואמ
הא דתניא ⁷רשב"ג
שבעה ימים זה את
רביעה ראשונה וש
ההוא דאמר עד הגע
שאיני טועם לשנה
בה ובעיבורה עד
אדר הראשון עד ס
⁸הראשון: גמ' אלמ
ראשון הוא לימא
דתניא אדר הראשון
אדר שני כותב אדר
אומר ⁹האדר הראש
כותב תניין אמר א
הא דידע דמעברא

דע דמיינע צרה שטח היינא
אן השני שלא נתכוין אלא
ר' השני כותב סתם כגון
סתם משמע אדר השני:

יע זמן קאמר היכי אמר
 בייעה שניה לכולי עלמא
 ייגע זמן אבי אכל כהה
 תלוות לומר כי אפליגי
 אמר עד הגשם עד זמן
 שמו ומקשינן עליה מדרשב
 עד רביעה שניה ומפרק
 תי למעלה א: ד"ה אסורין דע
 דה דיינו י"ג חדש. מיהו
 גדר זה מעוברת שפרי אס
 ין שאם איחר משלם שנה
 ויוסף עוד הרשב"א ז"ל ד
 המוכר בית בערי חומה אינ
 ר והאי מוכר בית צבתי
 הכי מונה שנים עשר חד
 נמעברה השנה נמעברה
 אלא בעומד בראש השנה
 יינו מונה אלא י"ב חודש
 חודש ואם אמרת ללא משכ
 ור ולא משכנתא לא אלא
 מונין שלשה עשר חדש וא
 אי צין מוכר ללוקח בשנה
 אכל הכא אין מוכר ולוקח
 וזה אמינא דמורה זמן א
 ונה מעוברת ואמר השנה
 ידועה דאי לא רבויא הו
 ים אסור בעברה דקמאמו
 מיכלתין [א:] גבי כל תאח

ללאחר שני סתם ומתני' בשאינו יודע עיבורה. עד סופה דעיבורה הוי בכלל מתני' תן עד שיגיע זמן ויהא אף במתני' צ"ח ב"ג לזכר חנה שצט

קונם יין פרק שמיני נדרים

הגשמים סבירה להו לרצון
כזי הא מוקמין ליה אדיני
תימא אי בשאין להתחלות
כי אמר עד הקציר אמאי

מיתבי⁶ אִזוּהי וּמָנָה שֶׁל רַבִּיעָה הַבְּכִירָה בְּגִי
כִּינּוּנִית בִּשְׂבָעָה אֶפִּילָה בְּעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר בִּשְׂבָעָה
וּבִשְׂבָעָה עֶשֶׂר וּבְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה רַבִּי יוֹסִי
אֹמֵר *בִּשְׂבָעָה עֶשֶׂר וּבְעֶשְׂרִים וּשְׁלֹשָׁה
וּבְמִחְרָשׁ כִּסְלוֹ וְכֵן הִיָּה ר' יוֹסִי אֹמֵר אֵין
הַיְּחִידִים מִתְּעַנִּין עַד שִׁיגֵיעַ ר"ח כִּסְלוֹ וְאִמְרִינָן
עֲלָה בְּשִׁלְמָא רַבִּיעָה רֵאשׁוֹנָה לִישָׁאל
שְׁלִישִׁית לְהַתְּעַנּוֹת אֲלָא שְׁנִיָּה לְמָאן וְאִמְרֵהּ
רַבִּי זִירָא לְנוֹדֵר וְאִמְרִינָן עֲלָה כְּמָאן אֲזִילָא
הָא דְתַנָּיָא ⁷רִשְׁבִּי ג' אֹמֵר גִּשְׁמִים שִׁירְדוּ
שְׂבָעָה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה אַתָּה מוֹנֶה בְּהֵן
רַבִּיעָה רֵאשׁוֹנָה וּשְׁנִיָּה כְּמָאן כְּרַבִּי יוֹסִי
הֵהָא דְאָמַר עַד הַגִּשְׁמִים: **מִתְנִי** יְקוּמֵן יוֹן
שְׂאִינִי טוֹעַם לִשְׁנָה נִתְעַבְרָה הַשְּׁנָה אֲסוּרָה
בָּהּ וּבְעִיבּוּרָה יַעַד רֹאשׁ אֲדָר עַד רֹאשׁ
אֲדָר הָרִאשׁוֹן עַד סוֹף אֲדָר עַד סוֹף אֲדָר
⁸הָרִאשׁוֹן: **גַּמ'** אֲלָמָא סַתְּמָא דְאֲדָר דְקָאִמְרֵהּ
רֵאשׁוֹן הוּא לִימָא מִתְנִי רַבִּי יְהוּדָה הִיא
דְתַנָּיָא אֲדָר הָרִאשׁוֹן כּוֹתֵב אֲדָר הָרִאשׁוֹן
אֲדָר שְׁנִי כּוֹתֵב אֲדָר שְׁתֵּי דְבָרֵי ר"מ ר' יְהוּדָה
אֹמֵר ⁹הָאֲדָר הָרִאשׁוֹן כּוֹתֵב סֵתָם אֲדָר שְׁנִי
כּוֹתֵב תִּינִין אִמְרֵה אֲבִי אֶפִּילּוּ תִימָא ר"מ
הָא דִידַע דְמַעְבְּרָא שְׂתָא הָא דְלֹא יַדַּע
וְהִתְנָא

דע דמייעצט שטא הייליך גשמים כלל אלף בזמן א
א השי שלל נמנין אלף אורו לי מיהת דלע"פ ששה
ר השי כותב סתם כגון ולא פסקו אפי' הכי אורו
רביעה שניה עליהן ושליו רביעה שניה עליהן ושליו
הגשם עסקי' דהכי הוה הגשם עסקי' דהכי הוה
וע זמן קאמר היכי אמר להו רשב"ג אורו לי מיהת ומי
רביעה שניה לכולי עלמא שלים נדריה. ומתעלין הוא
ייגיע זמן אכל הכא במאי עסקין דלמר עד הגשם
תלוקת כלומר כי אפליגו במתני' ומיהו לכ"ע עד רביע
אמר עד הגשם עד זמן גשמים קאמר דהיינו רביעה
עד ומקשינן עליה ומדשב"ג דלמר אמת מונה כן רב
עד רביעה שניה ומפקדין הוא דלמר עד הגשם
מי למעלה [פ: ד"ה אסור] דעיקר רבותיה דתנא דלפי' נודר
ה דהיינו "ג חדש. מיהו דוקא באמר השנה אי נמי
נדר זה מעוברת שהרי אם לא נהג באסורו שנה זו מש
יון שאם איחר משלם בשנה אחרת הרי לא הוקבע נדרו
באסור עוד הרשב"א ז"ל דלפי' באומר שנה אחת מיום
המוכר בית צערי חומה אינו מונה אלף משעה שמכרה ל
ד והאי מוכר בית צבתי ערי חומה כאומר שנה אחת
הי מונה שנים עשר חדש ולא חדש העיבור וכזה
מתעברה השנה ומעברה לשובר בראש שנה זו או
אלף צעומד בראש השנה אבל צעומד באמצעה לא דלפי
אינו מונה אלף י"ב חודש מיום אלו דצדיו ז"ל. ואין
חדש ואם אמרת דלא משכחת לה אלף צעומד בראש השנ
וכר ולא משכחת לה אלף באורחא דחקתא. לפיכך נראה
מנויין שלשה עשר חדש ואמרו מתניין דפרק השואל כ
אי צין מוכר ללוקח בשנה מעוברת לומר אם לא תגאל מיי
אלף הכא אין מוכר ולוקח מתנין כלל אלף תורה היא ש
זוהא אמרינא דתורה זמן אי' פסקה לכל הלוקחין דהיינו
זנה מעוברת ואמר הגמרא דאי לאו דלא צעומעתינא דנא הוה
הי' ידועה דלפי' לאו רבייה הוה אמינא דשנה כרוב שנים קא
ס' אסור בעצורה דמתקמא שנה זו משמע ואי פשע נמי
מכילתין [ג:] גב צל תאחר דנזירות היכי משכחת לה כ

ר' לעיל צ"ח כ"ג לדיכא אלף שבעה צביהם [ורבי זורא] גמי אמר ר' אבהו אף במתני' תנן עד שגייע זמן של רביעה שניה ורבי דנקט ירדו שמיני יתבטלו. עד סופה דעצירה הוי בכלל זמנא דשנה: ד' יתחדה אומר אדר ראשון לאלתר שני סתם ומתני' בשאינו יודע בעצירה עד אדר ואדר ראשון מיקרי

ר"ז סג.

שפוי קאטי ורשצ'ג סטירט ליי דאס
א דייק אינעם זיין געס נאשטעם. ווי
רובע עד שטיגע זאמו קאמאר ונדעכטינא
דאסער עד שיתחילו העס נקצור הוה לן
אוממיר עד שטיגע זאמו העקיר אע"פ
אזאלין קוצרין עדיין דאס היי דאס
האממסכחו זמן קצוב דאס איז קצב
הסתחלתו והוה ליה כעד הגשם לאו
קאסא היא דגשם משום ידיעין
זמנה של רביעה ונדענא בסמך
מזמנה צתירה אזלי קציר לא שיען
ממנה שכל הוה לבי הארעות דאס
מאחרות ויש מאחרות הילכך כיון
ללא ידיעין זמנה עד כרחין איז לן
למחל אחר קציר ממש. כ"ל:

מחסידי ו'נו' ציריה ראשונה בשש
במרחשון: אפילו. אחרונה: שש
היחידים ממעין. תלמידים
המחשבים ומתפללים (ד' ע)
ההגשמים דתן צפ"ק דתעית (ד' ע)
היחידים ממעין: שש. שש
ט"ו צברת השנים: להפענו.
אם לא ירדו: נודר. שש נדר
הגשמים אסור עד רביעה שניה
גשמים רביעה שניה משמע
מקדמת ולא מאחרת: כמין
הא דתניא רצ"ג אומר גשמים
שבעה ימים זה אחר זה אחר
לשם רביעה ראשונה ושניה
כ"י יום. דלמך צ"ל וצ"ג
לר"מ לר"מ לר"מ לר"מ
לשנה ואילו לר"י יהודה צ"ל
ורצ"ג לדבריהם דרבנן קאמר
לא קפידנא צודר צירידת

לדבריו נהי' לקפדליהו צירידה ממשה ירירתן היתה מתחלת רביעה ראשונה כיון שנמשכו עד רביעה שנייה תורת זמן נדריה' וקס"ד בדבור עד רביעה שלישית ואם איתא לדב' זימא יא' ירדו אפי' לא ירדו כלל כיון דבי' עד הגשמים כלומר אי אמר עד והו' הפירוש הנכון בשמועה זו. אבל יהי מתסר למר עד שמתד ולמר עד ה' למר עד שמתד ולמר עד שמתג' דראשונה ושניה אלמא אפי' אמר עד **במתנ' קונ' י"ן שאני טועם לשנה** זו לשנה כיון דלמר שנה לא אמרינן וזו אלל בזמור שנה אחת סתם אין שנה הבאה הפשוטה ואע"פ שאסור זו שהיא מעוברת הילכך אפי' קיים אין חדש העיבור בכלל והיציא ראה ר עד מלאת לו שנה תמימה ויקרא [ה] זה הוא דמשעת מכירה הוא מונה ל' דלפי' זה הא דתנן פפרק השואל ל' לעולם י' זה לו שובר חדש העיבור כי הדעה או שנה זו אין לו אלא עד י' לי דרזאי עיקר חדושיה דתנא לומר כי האי גוונא הוה ליה לתנא לפרושי' נידוד ושוכר כל שקדם נדר ושכירות ובי תימא אס' כן תפשי ליה ההיא לשנה אחרת היא חלות אין הכי נמי להכי זמן בכל השנים שאס' לא יגאל' עד דהוי שנה שנים אורי וברי אהו' אל הקר אחר רוב ציבוס דלא איתא חתה הכי אטריקין דבראי. כן נראה לי. ואני אני לומר דלזין תו' לשלומין דמהשא' אומר הריעו מזיר הוה ליה מזיר וכו'.

על
נודר דמשמע השתא דהכל שנינו לנודר אף היכא
ה' ראשונה דמפרש צ"ק דמעשים (דף ו:)
וב' בתם אדר שני בותב תניין, וכו' יהודה: הא

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]